నాపచేను నవ్వింది

'ఊష్ ఊష్....' నాజూకుగా ఈల వినిపించగానే చప్పున ఆగిపోయాడు నాంచారయ్య, అటూ యిటూ కళ్ళను కదిపాడు. రోడ్డుమీదజనం అడ్డదిడ్డంగా నడిచిపోతున్నారు ఎవరుకూడా తనను గమనిస్తున్నట్లు లేదు. తల కొంచెంగా పైకెత్తి ఓరకంటితో చూశాడు మేడమీదికి, అతనిచూపులు సూటిగావెళ్ళి ఆ అమ్మాయి కళ్ళల్లో గుచ్చుకున్నాయి.

నాంచారయ్య గతుక్కుమన్నాడు, ఆ అమ్మాయి మళ్ళీ ఈల వేసింది. అతని ఒళ్లుగలతరించింది అమాంతం అక్కడినుంచి పరుగెత్తుకుపోదామని ముందుకుఊగాడు. కాని ధైర్యంచాలలేదు. కాళ్ళుకదలటంలేదు. అప్పటికి రాత్రి తొమ్మిది దాటిపోయింది. ఆబస్తీలో ఎవరికివారు వారి వారి తాపత్రయాల్లో ఉన్నారేగాని యితరులవిషయం యేమీపట్టించుకోవటంలేదు. అందులో ఎక్కడో పల్లెటూరినుంచి వచ్చిన నాంచారయ్య సంగతి ఎవరికి కావాలి.

లోపల్నుంచి భయం ముంచుకొస్తోంది. బైటనుంచి ధైర్యం భయాన్ని ఆపేస్తోంది. తల యిట్టే విదిలించేశాడు.

"చవటదద్దమ్మంటాడా నన్ను? చూపిస్తా నా తడాఖా, ఈ బస్తీబడాయిలు నా దగ్గరా, ఏంటి వీళ్ళుచేసేది. నాకాపాటి ధైర్యం లేదా! నేను మగాణ్ణికాదా! రామాచారిగారు! ఊరికే నన్ను ఎగతాళి చెయ్యకండి నాకసలేతిక్క వేస్తుంది....ఏడిశేవులేవోయ్ దావలెద్దునూ యెలంపలెద్దును అదమాయించటం అనుకుంటున్నావా. ఈమొహం బస్తీకివెళ్ళినట్టే! నువ్వు అక్కడ ఒక్క క్షణం వుండలేవు. రౌడీలు నిన్ను మెత్తగాతన్ని నీదగ్గర వున్నదంతా లాక్కొని పంపిస్తారు. ఏంటనుకున్నావు బస్తీఅంటే! నేను కాబట్టి ఢక్కామొక్కీలుతిన్నాను ఇవ్వాళ నన్నుచూస్తే హడలిచస్తారు .... అన్నాడు రామాచారి బస్తీని గురించి తనతో అన్న ముక్కలన్నీ మననంచేసుకుంటు న్నాడు.

నన్ను అంత తీశేస్తాడా, అయినా వచ్చాగా, ఆ యిదేమిటో నేనూచూస్తా. అనుకుంటూ శరీరాన్ని పెంచుకున్నాడు నాంచారయ్య.

తలనిటారుగా పైకెత్తేశాడు చేతిలో సంచీనిగట్టిగా రొమ్ముకు అదుముకున్నాడు. ఠీవిగా ముందుకు నడుస్తున్నాడు. మేడమీద అమ్మాయి ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతోంది. నాంచారయ్య వికటాట్టహాసం చేశాడు, చరచర మెట్లెక్కి గబగబ గదిదగ్గరకు నడిచాడు, ఆ అమ్మాయి బిత్తరపోయి చూస్తు నిలబడి పోయింది

'ఎంతరేటు !.... ....' గట్టిగా అడిగాడు నాంచారయ్య, ఆ అమ్మాయి నోట మాట రాలేదు.

'ఇందాకటినుంచి ఈలలు వేస్తున్నావు తీరా పైకొస్తేమాట్లాడవే. మూగదానివాయేంటి కర్మ .... నాంచారయ్య పకా పకా నవ్వాడు.

అతనేమి మాట్లాడుతున్నాడో ఎక్కడున్నాడో ఏమీ తెలియటం లేదు. వళ్ళూ పై తెలీకుండా వాగేస్తున్నాడు.

హఠాత్తుగా పక్కగదిలో పెద్ద అరుపులు వినిపించాయి. ఆ అమ్మాయి భయంగా చకచక అటువైపు పరుగెత్తింది. ఇంకా ఇద్దరు ముగ్గురు ఆడవాళ్ళు సిగ్గువిడిచేసి అటువైపు పరుగెత్తుతున్నారు. నాంచారయ్యకేమీ తోచటంలేదు ఆ సమయంలోయేం చెయ్యాలో అంతుపట్టటం లేదు. అటూ యిటూ చూశాడు. ఎక్కడలేని ఆవేశం వచ్చేసింది. గదిలో హడావిడిగా పెద్దపెద్ద మాటలు వినిపిస్తున్నాయి. ఒక అడుగు ముందుకు వేశాడోలేదో లైట్లన్నీ ఆరిపోయినాయి. చీకటిమయం. కళ్ళు పొడుచుకున్నా కనిపించటం లేదు. నాంచారయ్య తారాజువ్వలాగ ఆగదిలోకి దూరబడ్డాడు. లోపల వాళ్ళు హడలిపోయారు. అటూ యిటూ తత్తరపాటుగా కదులుతున్నారు. నాంచారయ్య అమాంతం ఆ చీకట్లో ఒకాయన పీకపట్టుకుని నడుంవిరిగేటట్లు కొట్టాడు. ఆయన చేతిలో సంచీని అమాంతం గుంజేసుకుని బరబర యివతల కొచ్చేశాడు. తానుకూడ పెద్ద ఘనకార్యంచేశాను అని సంతృప్తిపడుతూ ఉత్సాహంగా మెట్టుదిగేశాడు. పట్టుకోండి పట్టుకోండి అనే కేకలు వినిపిస్తున్నాయి. ఇద్దరుముగ్గురు వెంటకూడా పడ్డారు. వాళ్ళను తప్పించుకుని నడిరోడ్డు మీదికొచ్చేశాడు. ఓ సందులోకి దూసుకుపోయాడు, అన్నీ దార్లే. గజిబిజిగా నడిచి మళ్ళీ ఎక్కడో నడి రోడ్డుమీదికి వచ్చేశాడు. అప్పటికిగాని మళ్ళీ లైట్లురాలేదు. చీకటిలో చూపించిన సాహసం వెలుతుర్లో పల్చనయి పోయింది. లైట్లముందు బిక్కుబిక్కు మంటున్నాడు.

పిరికి వాడిలాగ గుటకలు వేస్తూ ఆరాటపడి పోతున్నాడు. రొప్పుతూ ఆయాసపడుతూ, మెల్లిగా రైల్వేస్టేషన్‌వైపు నడిచాడు.

అక్కడ తాపీగా కూర్చుని తాను కష్టపడి సంపాదించిన సొమ్మును లెక్కచూచుకుంటున్నాడు. మూడు వంద రూపాయలనోట్లు, ఒక బంగారపు గొలుసు. కళ్ళు పెద్దవిచేసుకుని యెంతో సంతోషంగా చూసుకున్నాడు. ఆ సంచి అక్కడే వదిలేసి, పై బట్టతో ఒక చిన్న మూటగా కట్టేశాడు. మర్నాడు ఉదయానికి యింటికి వచ్చేశాడు.

పెరటిలోకూర్చుని తాను చేసిన సాహసాన్ని అదేపనిగా మెచ్చుకుంటున్నాడు. రామాచారిగారికి [illegible] చెప్పాలి మనమంటే యేమిటో ఇప్పటికైనా [illegible], అంతయిదిగా నన్ను పరిహసించేస్తాడు! నిజానికి [illegible] నన్ను ఎగతాళి చెయ్యబట్టే అంతధైర్యం నాకొచ్చింది. [illegible], నిజమా కలా! బస్తీకి వెళ్ళి ఆ [illegible] చేశానా! ఆశ్చర్యంగా వుంది! [illegible] నమ్మరేంచేస్తాడు. మూడువందల రూపాయలు, [illegible] చూపించినా నమ్మడా! ఎందుకు [illegible] అయనకు తెలుసుగా, అనుకుంటూ [illegible].

తలపాగ చుట్టేసుకుని, [illegible] పెట్టుకుని 'సంపాదన'మూటను గట్టిగాపట్టుకుని [illegible] బయల్దేరాడు రామాచారి యింటికి. తీరా ఆయనింటికి వెళ్ళేటప్పటికి, ఆయింట్లో పెద్దఘర్షణ జరుగుతోంది రామాచారి భార్య [illegible] చదువుతోంది. ఊరుకోవే ఎవరేనావింటారు, అంటున్నాడు రామాచారి మంచములో మూలుగుతూ.

మీరు చేసిన పనిబాగానే వుందిగాని [illegible] వచ్చిందే? అంటూ గట్టిగా అరుస్తోంది ఆ యిల్లాలు.

"ఊళ్లో అందరికీనేమొ పెద్దమనిషి, వ్యవహర్త అనిపేరా! ఇంట్లోనేమొ మీరు చేసేదియిదా? మీపరువంత బజారులోపెట్టకపోతే నా పేరు ఆండాళమ్మేకాదు'' హుంకరించింది.

నాంచారయ్య గుమ్మంముందర ఒక్క క్షణంనిలబడి చప్పున లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

మంచంలోపడుకుని ఆపసోపాలుపడుతున్న రామాచారి పట్టు బిగువునలేచి కూర్చుని 'ఏం నాంచారయ్యా...ఏం ఈ మధ్య మరీ కనిపించ .... కండా పోయావ్....' అంటూ ఏదో అనబోతూ మళ్ళీ మంచంలోకి వరిగాడు.

ఆండాళమ్మ గొంతెత్తి ఏదో అరుస్తోంది.

అక్కయ్యా నువ్వు లోపలికిపద....తమ్ముడు అప్పగార్ని శాంతపరచడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

'ఏంటి యిట్లావున్నారు' అన్నట్లు నాంచారయ్య కనుసంజ్ఞ చేశాడు.

ఏంలేదు మాబావగారు బావిదగ్గర కాలుజారి క్రిందపడ్డాడు. బొమిక విరిగిందేమోనని భయంగా వుంది....'

'అబ్బే అదేంలేదు....మావాళ్ళకు అసలేభయం....' ఆయాస పడుతున్నాడు రామాచారి. 'బొమిక విరిగిందేం!....అసలువిషయం అంటూ చప్పున మళ్ళీ ఆండాళమ్మ నోరువిప్పింది.

'నువ్వు లోపలికెళ్ళక్కా ... నే చెపుతాగా....'బతిమాలు తున్నాడు తమ్ముడు.

గణాచారి మెల్లిగా నాంచారయ్యను పక్కకు పిలిచి చెవిలో ఊదాడు. నాంచారయ్య ఆశ్చర్యపడుతూ వింటున్నాడు.

ఆ ...ఆ! .... అంటూ మధ్య మధ్య విడ్డూరపోతున్నాడు. గణాచారి చెప్పుకుంటూ పోతుంటే నాంచారయ్య చేతులూ కాళ్ళు గజగజ వణికిపోతున్నాయి. ఏదో అనబోయి మాట తడబడ్డాడు గుటకలు వేస్తున్నాడు. ఒక్కసారి రామాచారి మొహంలోకిచూశాడు. కళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి.

'...అయ్యగారు క్షమించండి ... ఇదిగో మీసొమ్ము ....' అంటూ తనచేతిలోమూటను కాస్త రామాచారి కాళ్ళదగ్గర పడేసి తల బాదుకున్నాడు నాంచారయ్య.